॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अग्नें तेजस्विन्तेज्स्वी त्वं देवेषुं भूयास्तेजंस्वन्तम्मामायुष्मन् वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु दीक्षायें च त्वा तपंसश्च तेजंसे जुहोमि तेजोविदंसि तेजों मा मा हांसीन्माऽहं तेजों हासिष्ं मा मां तेजों हासीदिन्द्रौजस्विन्नोज्स्वी त्वं देवेषुं भूया ओजंस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु ब्रह्मणश्च त्वा क्षत्रस्यं च (१)

ओजंसे जुहोम्योजोविद्स्योजों मा मा हांसी-माहमोजों हासिषं मा मामोजों हासीथ्सूर्य भ्राजस्विन्भ्राज्स्वी त्वं देवेषुं भूया भ्राजंस्वन्तम्मामायुष्मन्तं वर्चंस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु वायोश्चं त्वाऽपां च भ्राजंसे जुहोमि सुवर्विदंसि सुवर्मा मा हांसी-माह॰ सुवंर्हासिषं मा मा॰ सुवंर्हासी-मियं मेथाम्मियं प्रजाम्मय्यग्निस्तेजों दधातु मियं मेधाम्मियं प्रजाम्मयीन्द्रं इन्द्रियं दंधातु मियं मेधाम्मियं प्रजाम्मिय् देवाः (३)

सूर्यो भाजों दधातु (२)

क्षुत्रस्यं च मिय त्रयोवि श्रातिश्व॥

वायुर्हिंकुर्ताऽग्निः प्रंस्तोता प्रजापंतिः साम् बृह्स्पतिंरुद्गाता विश्वं देवा उपगातारों मुरुतः प्रतिहृर्तार् इन्द्रों निधनं ते देवाः प्राण्भृतः प्राणम्मियं दधत्वेतद्वे सर्वमध्वर्युरुपाकुर्वन्नुद्गातृभ्यं उपाकरोति ते देवाः प्राण्भृतः प्राणम्मियं दधत्वित्यांहैतदेव सर्वमात्मन्धंत् इडां देवह्मनुंर्यज्ञनीर्बृहस्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिषद्विश्वं

सूक्त्वाचः पृथिवि मात्मा मां हिश्सीर्मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं विद्यामि मधुंमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासश् शुश्रूषेण्यांम्मनुष्येंभ्यस्तम्मां देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुं मदन्तु (४)

श्रुस्मुषद्विश्वं देवा अष्टाविरंशतिश्च॥————[२]

वसंवस्त्वा प्र वृंहन्तु गायत्रेण छन्दंसाऽग्नेः प्रियम्पाथ उपेंहि रुद्रास्त्वा प्र वृंहन्तु त्रैष्टुंभेन छन्द्सेन्द्रंस्य प्रियम्पाथ उपेँह्यादित्यास्त्वा प्र वृंहन्तु जागंतेन छन्दंसा विश्वेषां देवानां प्रियम्पाथ उपेंहि मान्दांस ते शुक्र शुक्रमा धूनोमि भन्दनांसु कोतंनासु नूतंनासु रेशींषु मेषींषु वाशींषु विश्वभृथ्सु माध्वींषु ककुहासु शक्वेरीषु (५)

शुक्रासुं ते शुक्र शुक्रमा धूंनोमि शुक्रं ते शुक्रणं गृह्णाम्यहों रूपेण सूर्यस्य रिश्मिभिः। आऽस्मिन्नुग्रा अंचुच्यवृद्विं धारां असश्चत। कुकुह र रूपं वृष्भस्यं रोचते बृहथ्सोमः सोमंस्य पुरोगाः शुक्रः शुक्रस्यं पुरोगाः। यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवि तस्मैं ते सोम सोमाय स्वाहोशिक्तं देव सोम गायत्रेण छन्दंसाऽग्नेः (६)

प्रियम्पाथो अपीहि वृशी त्वं देव सोम् त्रैष्टुंभेन् छन्द्सेन्द्रंस्य प्रियम्पाथो अपीह्यस्मथ्संखा त्वं देव सोम् जागंतेन छन्दंसा विश्वेषां देवानां प्रियम्पाथो अपीह्या नेः प्राण एत् परावत आन्तरिक्षाद्दिवस्परि। आयुंः पृथिव्या अध्यमृतंमिस प्राणायं त्वा। इन्द्राग्नी मे वर्चः कृणुतां वर्चः सोमो बृह्स्पतिः। वर्चो मे विश्वे देवा वर्चो मे धत्तमिश्वना। द्धन्वे वा यदीमनु वोच्द्रह्मांणि वेरु तत्। परि विश्वानि

काव्यां नेमिश्चक्रमिवाभवत् (७)

शक्वंरीष्वुग्नेर्बृह्स्पित्ः पश्चंवि रशतिश्च॥_____[3]

पृतद्वा अपां नांमधेयं गृह्यं यदांधावा मान्दांसु ते शुक्र शुक्रमा धूंनोमीत्यांहापामेव नांमधेयेंन गृह्येंन दिवो वृष्टिमवं रुन्द्वे शुक्रं ते शुक्रेणं गृह्यामीत्यांहैतद्वा अह्रों रूपं यद्रात्रिः सूर्यस्य र्श्मयो वृष्ट्यां ईश्तेऽह्नं एव रूपेण सूर्यस्य र्श्मिभिर्दिवो वृष्टिं च्यावयत्याऽस्मिन्नुग्राः (८)

अचुच्यवुरित्यांह यथायजुरेवैतत्कंकुह र रूपं वृंषभस्यं रोचते बृहदित्यांहैतद्वा अस्य ककुह र रूपं यद्वृष्टीं रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्द्वे यत्तं सोमादाँभ्यं नाम जागृवीत्यांहैष ह वै ह्विषां ह्विर्यजिति योऽदाँभ्यं गृहीत्वा सोमांय जुहोति परा वा पृतस्यायुं: प्राण एंति (९)

योऽ ५ शुं गृह्णात्या नंः प्राण एंतु परावत् इत्याहायंरेव प्राणमात्मन्धंतेऽमृतंमिस प्राणाय त्वेति हिरंण्यम्भि व्यंनित्यमृतं वै हिरंण्यमायुः प्राणोऽमृतेनैवायंरात्मन्धंते श्तमानम्भवति श्तायुः पुरुषः श्तेन्द्रिय आयंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठत्यप उपं स्पृशित भेषजं वा आपों भेषजमेव कुंरुते (१०)

उग्रा एत्यापुस्रीणिं च॥_____[४]

वायुरंसि प्राणो नामं सिवतुराधिपत्येऽपानं में दाश्चक्षुंरिस् श्रोत्रं नामं धातुराधिपत्य आयुंमें दा रूपमंसि वर्णो नाम् बृह्स्पतेराधिपत्ये प्रजां में दा ऋतमंसि सत्यं नामेन्द्रस्याधिपत्ये क्षत्रं में दा भूतमंसि भव्यं नामं पितृणामाधिपत्येऽपामोषधीनां गर्भं धा ऋतस्यं त्वा व्योमन ऋतस्यं (११)

त्वा विभूमन ऋतस्यं त्वा विधर्मण ऋतस्यं त्वा सत्यायर्तस्यं त्वा ज्योतिषे प्रजापंतिर्विराजंमपश्यत्तयां भूतं च भव्यं चासृजत् तामृषिंभ्यस्तिरोऽदधात्तां जमदंग्निस्तपंसा-ऽपश्यत्तया व स पृश्नीन्कामांनसृजत् तत्पृंश्नीनां पृश्चित्वम् यत्पृश्नयो गृह्यन्ते पृश्नीनेव तैः कामान् यजमानोऽवं रुन्छे वायुरंसि प्राणः (१२)

नामेत्यांह प्राणापानावेवावं रुन्द्धे चक्षुंरसि श्रोत्रं नामेत्याहायुंरेवावं रुन्द्धे रूपमंसि वर्णो नामेत्यांह प्रजामेवावं रुन्द्ध ऋतमंसि सत्यं नामेत्यांह क्षत्रमेवावं रुन्द्धे भूतमंसि भव्यं नामेत्यांह पृशवो वा अपामोषंधीनां गर्भः पशूनेव (१३)

अवं रुन्द्ध पृतावृद्धै पुरुषम्परितस्तदेवावं रुन्द्ध ऋतस्यं त्वा व्योमन् इत्याहेयं वा ऋतस्य व्योमेमामेवाभि जंयत्यृतस्यं त्वा विभूमन् इत्याहान्तरिक्षं वा ऋतस्य विभूमान्तरिक्षमेवाभि जंयत्यृतस्यं त्वा विधंर्मण् इत्याह् द्यौर्वा ऋतस्य विधंर्म् दिवंमेवाभि जंयत्यृतस्यं (१४)

त्वा स्त्यायेत्यांह् दिशो वा ऋतस्यं स्त्यं दिशं एवाभि जंयत्यृतस्यं त्वा ज्योतिष् इत्यांह सुवर्गो वै लोक ऋतस्य ज्योतिः सुवर्गमेव लोकम्भि जंयत्येतावंन्तो वै देवलोकास्तानेवाभि जंयति दश् सम्पंद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति (१५)

व्योमन ऋतस्यं प्राणः पृशूनेव विधेर्म् दिवंमेवाभि जंयत्यृतस्य षट्वंत्वारि॰शच॥—[५]

देवा वै यद्यज्ञेन नावारुन्थत् तत्परैरवांरुन्थत् तत्परांणां पर्त्वम् यत्परे गृह्यन्ते यदेव यज्ञेन नावंरुन्द्धे तस्यावंरुद्धै यम्प्रंथमं गृह्णातीममेव तेनं लोकम्भि जंयति यं द्वितीयमन्तरिक्षं तेन् यं तृतीयममुमेव तेनं लोकम्भि जंयति यदेते गृह्यन्तं पुषां लोकानांम्भिजिंत्यै (१६)

उत्तरेष्वहं स्वमृतोऽर्वाश्चों गृह्यन्तेऽभिजित्यैवेमाल्लाँ कान्पुनंरिम् लोकम्प्रत्यवंरोहिन्ति यत्पूर्वेष्वहं स्वितः पराश्चो गृह्यन्ते तस्मादितः पराश्च इमे लोका यद्त्तंरेष्वहं स्वमृतो-ऽर्वाश्चो गृह्यन्ते तस्मादमुतोऽर्वां चं इमे लोकास्तस्माद-यांतयाम्नो लोकान्मंनुष्यां उपं जीवन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माध्मत्याद्द्य ओषंधयः सम्भवन्त्योषंधयः (१७)

मनुष्यांणामन्नं प्रजापंतिं प्रजा अनु प्र जांयन्त् इति परानन्वितिं ब्रूयाद्यद्गृह्णात्यन्न्यस्त्वौषंधीभ्यो गृह्णामीति तस्माद्न्च ओषंधयः सम्भवन्ति यद्गृह्णात्योषंधीभ्यस्त्वा प्रजाभ्यो गृह्णामीति तस्मादोषंधयो मनुष्यांणामन्नम् यद्गृह्णातिं प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजापंतये गृह्णामीति तस्मांत्प्रजापंतिं प्रजा अनु प्र जांयन्ते (१८)

प्रजापंतिर्देवासुरानंसृजत् तदनुं युज्ञोऽसृज्यत युज्ञं छन्दा १सि ते विष्वंश्चो व्यंक्रामन्थ्सोऽसंराननं यज्ञो-

अभिजिंत्या ओषंधयोऽष्टाचंत्वारि १शच॥

छन्दा १सि ते विष्वंश्चो व्यंक्राम्न्थ्सोऽसुंराननुं यज्ञो-ऽपांक्रामद्यज्ञं छन्दा १सि ते देवा अमन्यन्तामी वा इदमंभूवन् यद्वयः स्म इति ते प्रजापंतिमुपांधावन्थ्यौं-ऽब्रवीत्प्रजापंतिश्छन्दंसां वीर्यमादाय तद्वः प्र दास्यामीति स छन्दंसां वीर्यम् (१९)

आदाय तदेंभ्यः प्रायंच्छत्तदनु छन्दा इस्यपाँ काम् ञ्छन्दा ईसि यज्ञस्ततों देवा अभवन्यरासुरा य एवं छन्दंसां वीर्यं वेदा श्रांवयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजांमहे वषद्कारो भवंत्यात्मना पराँऽस्य भ्रातृं व्यो भवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मै कर्मध्वर्युरा श्रांवयतीति छन्दंसां वीर्यायति ब्र्यादेतद्वै (२०)

छन्दंसां वीर्यमा श्रांवयास्तु श्रोष्ड्यज् ये यजांमहे वषद्भारो य एवं वेद सवींर्येरेव छन्दोभिरचिति यत्किं चार्चित् यदिन्द्रों वृत्रमहंन्नमेध्यं तद्यद्यतींन्पावंपदमेध्यं तदथ् कस्मांदैन्द्रो यज्ञ आ सङ्स्थांतोरित्यांहुरिन्द्रंस्य वा एषा यज्ञियां तन्र्यद्यज्ञस्तामेव तद्यंजन्ति य एवं वेदोपैनं यज्ञो नमिति (२१)

स छन्दंसां बीर्यं वा एव तद्धौ चं॥———[७] आयुर्दा अंग्ने ह्विषों जुषाणो घृतप्रंतीको घृतयोनिरेधि। घृतम्पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेवं पुत्रम्भि रंक्षतादिमम्। आ वृंश्चते वा एतद्यजमानोऽग्निभ्यां यदेनयोः शृतंकृत्याथान्यत्रावभृथम्वैत्यायुर्दा अग्ने ह्विषो जुषाण इत्यंवभृथमंवैष्यञ्जंहुयादाहुंत्यैवैनौ शमयति नार्तिमार्च्छंति यजमानो यत्कुसीदम् (२२)

अप्रतित्तम्मिय् येनं यमस्यं बृतिना चरामि। इहैव सन्निरवंदये तदेतत्तदंग्ने अनुणो भंवामि। विश्वंतोप विश्वदावस्यं त्वासञ्जंहोम्यग्धादेकोऽहुतादेकः समस्नादेकः। ते नंः कृण्वन्तु भेषज्ञ सदः सहो वरेण्यम्। अयं नो नभंसा पुरः सङ्स्फानो अभि रक्षितु। गृहाणामसंमर्त्ये बहवो नो गृहा असन्न। स त्वं नंः (२३)

न्भस्स्पत् ऊर्जं नो धेहि भुद्रयाँ। पुनेर्नो नृष्टमा कृधि पुनेर्नो रियमा कृधि। देवं सङ्स्फान सहस्रपोषस्येशिषे स नो रास्वाज्यांनि॰ रायस्पोष॰ सुवीर्य॰ संवथ्सरीणा॰ स्वस्तिम्। अग्निर्वाव यम इयं यमी कुसीदं वा एतद्यमस्य यज्ञमान आ देते यदोषंधीभिर्वेदि॰ स्तृणाति यदन्पौष्य प्रयायाद्गीवबुद्धमेनम् (२४) अमुष्मिं हों के नेनी येर्न् यत्कु सींद्म प्रतीत्तम्म यीत्युपौषती है व सन् यमं कु सींदं निरवदायां नृणः सुंवर्गं लोक में ति यदिं मिश्रमिव चरेद अलिना सक्तु न्य्रदाव्ये जुहु यादेष वा अग्निवैश्वान्रो यत्प्रदाव्यः स पृवैन इं स्वदयत्य हाँ विधान्यां मे काष्ट्र का यां मपूपं चतुं शराव म्पू का प्रातरेते न् कक्ष मुपौषे चिदि (२५)

दहंति पुण्यसमंम्भवति यदि न दहंति पाप्समंमेतेनं ह स्म वा ऋषयः पुरा विज्ञानेन दीर्घस्त्रमुपं यन्ति यो वा उपद्रष्टारंमुपश्रोतारंमनुख्यातारं विद्वान् यजेते सम्मुष्मिंश्लौंक इंष्टापूर्तेनं गच्छतेऽग्निर्वा उपद्रष्टा वायुरुंपश्रोताऽऽदित्यों-ऽनुख्याता तान् य एवं विद्वान् यजेते सम्मुष्मिंश्लौंक इंष्टापूर्तेनं गच्छतेऽयं नो नमंसा पुरः (२६)

इत्यांहाऽग्निर्वे नभंसा पुरौंऽग्निमेव तदांहैतन्में गोपायेति स त्वं नो नभसस्पत् इत्यांह वायुर्वे नभंसस्पतिंवा्युमेव तदांहैतन्में गोपायेति देवं सङ्स्फानेत्यांहासौ वा आदित्यो देवः सङ्स्फानं आदित्यमेव तदांहैतन्में गोपायेतिं (२७)

कुसींदुन्त्वन्नं एनमोषे्द्रदिं पुर आंदित्यमेव तदीहैतन्में गोपायेतिं॥————[८]

पृतं युवांनं परि वो ददामि तेन क्रीडंन्तीश्चरत प्रियेणं। मा नंः शाप्त जनुषां सुभागा रायस्पोषंण सिम्षा मंदेम। नमों मिहुम्न उत चक्षुंषे ते मरुंताम्पित्स्तद्हं गृंणामि। अनुं मन्यस्व सुयजां यजाम जुष्टं देवानांमिदमंस्तु ह्व्यम्। देवानांमेष उपनाह आंसीद्पां गर्भ ओषंधीषु न्यंक्तः। सोमंस्य द्रफ्समंवृणीत पूषा (२८)

बृहन्नद्रिरभवृत्तदेषाम्। पिता वृथ्सानाम्पतिरिष्ट्रियानामथो पिता महतां गर्गराणाम्। वृथ्सो ज्रायुं प्रतिधुक्पीयूषं आमिक्षा मस्तुं घृतमस्य रेतः। त्वां गावोऽवृणत राज्याय त्वाः हंवन्त मुरुतः स्वृकाः। वर्ष्मन्क्षत्रस्यं कुकुभिं शिश्रियाणस्ततों न उग्रो वि भंजा वसूनि। व्यृद्धेन वा एष पृश्नां यजते यस्यैतानि न क्रियन्तं एष ह त्वे समृद्धेन यजते यस्यैतानि क्रियन्ते (२९)

पूषा क्रियन्तं एषोँऽष्टौ चं॥————[९]

सूर्यो देवो दिविषद्भो धाता क्षत्रायं वायुः प्रजाभ्यः। बृह्स्पतिंस्त्वा प्रजापंतये ज्योतिष्मतीं जुहोतु। यस्यास्ते हरितो गर्भोऽथो योनिर्हर्ण्ययीं। अङ्गान्यहुंता यस्यै तां देवैः समंजीगमम्। आ वंर्तन वर्तय नि निंवर्तन वर्तयेन्द्रं नर्दबुद। भूम्याश्चतंस्रः प्रदिशस्ताभिरा वंर्तया पुनंः। वि तें भिनद्मि तकरीं वि योनिं वि गंवीन्यौं। वि (३०)

मातरं च पुत्रं च वि गर्मं च ज्रायं च। बहिस्ते अस्तु बालितिं। उरुद्रफ्सो विश्वरूप् इन्दुः पर्वमानो धीरं आनञ्ज गर्भम्। एकंपदी द्विपदीं त्रिपदी चतुंष्पदी पर्श्वपदी षद्वंदी सप्तपंद्यष्टापंदी भुवनानं प्रथता इस्वाहां। मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञम्मिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमिभः (३१)

गुर्वान्यौ वि चतुंश्चत्वारि १ शच॥-----[१०]

इदं वांमास्यें ह्विः प्रियमिंन्द्राबृहस्पती। उक्थम्मदेश्च शस्यते। अयं वां पिरं षिच्यते सोमं इन्द्राबृहस्पती। चारुर्मदांय पीतये। अस्मे इन्द्राबृहस्पती र्यिं धंत्तः शत्विनम्। अश्वांवन्तः सहस्रिणम्। बृह्स्पतिनिः पिरं पातु पश्चादुतोत्तंरस्मादधंरादघायोः। इन्द्रः पुरस्तांदुत मध्यतो नः सखा सिखंभ्यो विरंवः कृणोतु। वि ते विष्व्ग्वातंजूतासो अग्ने भामांसः (३२)

शुचे शुचंयश्चरन्ति। तुविम्रक्षासों दिव्या नवंग्वा वनां

वनन्ति धृष्ता रुजन्तः। त्वामंग्रे मानुंषीरीडते विशो होत्राविदं विविचि रख्यातंमम्। गृहा सन्तरं सुभग विश्वदंर्शतं तुविष्मणसरं सुयजं घृत्श्रियम्। धाता दंदातु नो र्यिमीशांनो जगंतस्पतिः। स नः पूर्णेनं वावनत्। धाता प्रजायां उत राय ईशे धातेदं विश्वम्भुवंनं जजान। धाता पुत्रं यजंमानाय दातां (३३)

तस्मां उ ह्व्यं घृतवंद्विधेम। धाता दंदातु नो र्यिम्प्राचीं जीवातुमक्षिताम्। व्यं देवस्यं धीमिह सुमृति स् सत्यराधसः। धाता दंदातु दाशुषे वसूनि प्रजाकांमाय मीढुषे दुरोणे। तस्में देवा अमृताः सं व्यंयन्तां विश्वं देवासो अदिंतिः स्जोषाः। अनुं नोऽद्यानुंमितिर्य्ज्ञं देवेषुं मन्यताम्। अग्निश्चं हव्यवाहंनो भवंतां दाशुषे मयः। अन्विदंनुमते त्वम् (३४)

मन्यांसै शं चं नः कृधि। ऋत्वे दक्षांय नो हिनु प्र ण् आयूर्षि तारिषः। अनुं मन्यतामनुमन्यंमाना प्रजावंन्तर र्यिमक्षींयमाणम्। तस्यै व्यर् हेर्डसि मापि भूम सा नों देवी सुहवा शर्म यच्छतु। यस्यांमिदम्प्रदिशि यद्विरोच्ते-ऽनुंमितां प्रतिं भूषन्त्यायवंः। यस्यां उपस्थं उवंन्तरिंक्ष्र् सा नों देवी सुहवा शर्म यच्छतु (३५)

राकामृह स्हवा सृष्टुती हुंवे शृणोत् नः सुभगा बोधंतु त्मनां। सीव्यत्वपंः सूच्याऽच्छिंद्यमानया ददांतु वीर शतदायमुक्थ्यम्। यास्ते राके सुमतयः सुपेशंसो याभिर्ददांसि दाशुषे वसूंनि। ताभिनीं अद्य सुमनां उपागंहि सहस्रपोष स्पंभगे रर्राणा। सिनीवालि या सुंपाणिः। कुह्मह सुभगां विद्यनापंसमस्मिन् यज्ञे सुहवां जोहवीमि। सा नों ददातु श्रवंणिम्पतृणां तस्यांस्ते देवि हविषां विधेम। कुहूर्देवानांमुमृतंस्य पत्नी हव्यां नो अस्य हविषंश्चिकेतु। सं दाशुषं किरतु भूरिं वाम र रायस्पोषं चिकितुषे दधातु (३६)

भामांसो दाता त्वमन्तरिक्षर् सा नों देवी सुहवा शर्म यच्छतु श्रवणं चतुर्विरशतिश्च॥[११]

वि वा एतस्या वांयो इमे वे चित्तश्चाग्निर्भूतानां देवा वा अभ्यातानानृताषाड्राष्ट्रकांमाय देविंका वास्तोंष्यते त्वमंग्ने बृहदेकांदश॥•[१२] वि वा एतस्येत्यांह मृत्युर्गन्युर्वोऽवं रुन्थे मध्यतस्त्वमंग्ने बृहथ्यद्वंत्वारि १शत्॥४६॥ वि वा एतस्यं प्रियासंः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 $[\]label{lem:GitHub:http://stotrasamhita.github.io} In ttp://github.com/stotrasamhita.github.io/about/$